



REDACTOR RESPONSABIL:
IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se nainte
în Oradea-Mare.

Ese în fiecare Duminică.

PREȚUL:

Pe 1/4 de an . . . 1 fl. 50 cr.	Pentru România și străinătate, un an 20 fr.
Pe 1/2 an . . . 3 fl. — cr.	
Pe un an . . . 6 fl. — cr.	

D i n s a l ó n e .



Anetta : Nu fi supărată, dragă prietenă, seû duci o vieță rea cu el? Fă-i proces de divorț și te desparte de el.

Gabriella : O, asta am se o fac imediat — după cununie.

Scrisóre particulară.

Blaj, 25 mai 1896.

Maiestate rapace vulturească !

Veđi, Maiestate, cum ești de neprecaüt. Ți-am trimis o scrisóre particulară și M. Ta ai și dat o în vileag, și ai, vai, ce mi-ai făcut!? „Să-ți fie rușine lui Argus! Să-l știm cine e, i-am arăta noi!“ — strigau blăjenii din stradă 'n stradă, și eu țifoiam de frică, Maiestate, ca șórecele de pisică.

Culmea nefericirei mele e însă următórea :

Făceam *ogradă* unei nepóte de canonic și nădăjduiam, că astfel voiú avé și eu intrare liberă, colea după culesul cucuruzului, la Consistor. Dar ai, vai! Erí ea mi-a spus, că se va mărita după „devocat“, iar nu după popă, ca să n'o scarmene „Vulturul“ !

Și of, of! era să amețesc, vedënd prefăcëndusé în praf și cenușă nădejdea, de a mai intra și eu în Consistor.

Încă ceva la scrisórea mea din rëndul trecut :

Mi-au đis mulți, că „Argus“ să rectifice barem pe Escelenția Sa!

Ei bine, dar cum să-l rectifice mai bine de cum a fost rectificat? Eu am fost đis : „Escelenția Sa a fost *silit* să pontifice“, va să đică am *afirmat* ceva. Contrarul *afirmațiunei* e *negațiunea* și spre liniștirea spiritelor agitate đic decí : Escelenția Sa *n'a fost silit* se pontifice !

Mai bine nu mă pricep cătră rectificări.

Să trec la alte lucruri :

Îl daú dracului Mănalăul, Maiestate, că dór' al lui a și fost, nu-ți mai scriú de ședința millenară, de care ți-am fost făcut pomenire în rëndul trecut, și care s'a ținut cu mare pompă *funerală-națională*, fără mă mărginesc numai ați scrié ceva despre vieața socială de la noi.

Avem inteligința multă și tocmai asta, adecă *pré multa inteligență* a inteliginței e cauza, că blăjenii sunt de-a pururea în ceartă !

Domnișórele, of! Ele!

Nu știú ce póte fi cauza, de nu să mai mărită!? Eu așa le-am apucat — fete de măritat, de când m' am pomenit în vieață, și-i cam mult de atunci!

Spun bėtrăniú, că nunta ultimă a fost în Blaj îndată după revoluția de la 1848 și de atunci — nuntă în Blaj nu s'a mai pomenit până 'n điuva de astăzi.

Causa? Modernitatea póte!

Dómnene? Despre ele tac, că-mi mai plac.

Óre să amintesc, că fumează unele chiar și pe stradă? De ce se amintesc, când știut este, că *așa pre-tinde gustul modern?* !

Să-ți spun o anecdotă, Maiestate !

S'a întemplat odată, unde? nu impórtă! s'a întemplat, că un profesor a prins pe un student, căruia începé a i se îndesa deja peria sub nas, în d'al de-a inimei cu nevasta sa, și la moment 'l-a eliminat! — Bietul student ce să facă ?

A intrat în preparandie, unicul asil al studenților buctantibus et eliminantibus, unde, după ce a absolvat tóte *cursele*, a intrat în alta *cursă*, însurândusé, și pe urmă a venit cu nevastă cu tot să-și facă ultimul examen de *calificare*.

Și minunea minunilor ! Într'o đi și dascălul surprinde pe profesorul cu pricina în d'al de-a inimei cu nevastă-sa, cu dómna dăscăliță.

Una pentru alta și pace ! đicé domnul profesor. Dascălul a zimbít de voie de nevoie, și în schimb a fost *calificat* — per eminentiam.

Un cas analog s'a întemplat (dar să nu credeți că în Blaj) unde-va.

Un profesor a dat de veste, că un ștudent (dintré cei mai cu pădurisică sub strungile nasului) conjugă cu sirguintă, în tóte formele, dar mai ales în forma *activă*, verbul *«amo»*, nevestei sale.

Studentul însă nici n'a fost eliminat, nici nu s'a însurat, orí deacă s'a însurat, atunci de sigur fuge de d-nul profesor, ca dracu de tămăe, nucumva să i se întemple și lui nenorocirea dascălului din poveste.

Dar asta e o poveste de tot vechié, 'mi vor đice blăjenii. — Vechié, da! le răspund eu, dar are caracterul *de a fi de-a pururea nouă*.

Să-ți mai scriú ceva, Maiestate, despre doí profesori, doí adeverați pioneri ai culturéi (dar să nu cređi, că sunt din Blaj, nu, Dómnne ferește!). Unul e înalt și vorbește a-lă România : „Bon seaaaaar, e breee . . .“ A fost prin Franța, spune el, dar asta i-o crede cine vré.

Cel'l-alt vecinic își róde ghiaréle (pardon! unghiile), mustațele i să 'mbulđescé în gură, ca jidaniú 'n Ungaria. La mustațe sémănă mult unui ariciú bine desvoltat la corp, séú ghimpilor ce impodobesc subnásania magnatului barom Bamfi.

Améndoí sunt însurați, dar mai adese-orí sunt *neínsurați*. Cel d'ántaiú stă *să-și lase el* nevasta, pe al doilea *il va lása* nevasta.

Doctoratul ambii, 'l-au depus din *conjugarea practică* a verbului „*bibere*“.

Nopti de-a rëndul țin prelegere *din accasta știință*. Dimineața apoi se duc și bat nevestele, apoi se duc la școlă și . . . propun la studenți . . . ii luminează, of! cultivă și nobilitează !

Pardon! era aprópe să uit pe un profesor. Ce e drept, mă rupe mila de el. N'are fir de pěr pe cap și la statură seamănă mult cu prințul de Liliputi, atletă în miniatur. Acest atlet nu se sfiște a îndemna pe bieții studenți să meargă la Meneleú. Atáta numai despre el!

Dar să încheiú, Maiestate, că am scris *pré* mult, și mi-e teamă, să nu-mi fie scrisórea sacă și sarbădă.

Încă ceva de încheiare :

Avem în Blaj un academician, *un Român adevėrat, bun și întėlept*. Cred, că nu e de lipsă a spune, că acest domn e plăcutul nost *Moldovănuș*.

În anul acesta a luat și el parte la sesiunea de primăveară a Academiei române.

„Nullus homo sine errore“, însă. Tocmai așa și reverendissimului domn, îi place să fie pururea în *negligé*. De aceea, când academicianii 'l-au văzut în *negligé*, toți s'au mirat, cugetând, că reverendissimul domn e sêrac pôte și n'are din ce să-și facă veștminte și din ce să-și tundă părul. Bunî la inimă, academicianii au telegrafat imediat barbierului și croitorului din Blaj, că la sosire, croitorul să-l surprindă pe reverendissimul domn cu un rënd de haine nouë, iar barbierul să-l tundă la moment, *pe conta Academiei*.

În Blaj a produs mult haz împrejurarea, că re-

verendissimul a respins darul Academiei și umblă și acuma — tot în *negligé*.

Bagseama și ómenii mari aș scăderi! De-ar fi, că scăderile tuturor Românilor se fie numai ca ale reverendissimului domn Moldovănuș, of! ce bine ar fi pentru noi atunci!

Trăiască Moldovănușul nost!!!

Și cu acestea, Maiestate, închinându-mă de sănătate, încheiă

Al M. Tale fidel riportor
Argus.

Gluma episcopului.

(După «U».)

Episcopul rom. cat. din Rozsnyó era un om glumeț. Își făcë tocmai plimbarea îndatinată după prânz pe ambitul reședinței, sugënd din resputeri fumurile escelentului tutun de Adacalais, când intră la el, în o afacere, o țerancă grosolană de ungur.

Când o vede episcopul, de loc să hotări a o glumi puțin. Unguróica ține drept spre episcop și începuse a-i vorbi despre cauza venirii sale; dar episcopul, scuturând din cap, o îndrumă la argatul său, care sta în ceea parte al ambitului, și-i țice:

— Mergî, nană, la domnul ăla, că el e episcopul!

Unguróica, simplă și próstă cum era, îi crede, și o ia spre argat.

Argatul înțelesese, că episcopul face glumă, și îndrumă ungoróica iară la episcop țicëndu-i, că acela e episcopul și nu el.

Atunci ungoróica din nou se apropiă de episcop și față 'n față cu el, îi ride 'n bot și-l amenință cu degetul, țicëndu-i:

— Aunye, homis kutyó, hát mégis csak kelmed a pispek?! (Aî, căne dărănat, totuși dumita ești vlădicul?!.)



Anecdote contimporane.

I.

D-nul *A-nanëi* e unul dintră cei mai bunî medici, pe carî îi cunoștem noi. Ȑilnic se ocupă de vindecarea bólelor și nu arare-orî cu succes piramidal.

D-nul medic încă pătimeste câte-odată de *bóla setei* și să vedeți, cu ce succes admirabil să vindecă ênsuși! Are un fel de medicină, un fel de *suc de*

colórea și *gustul vinului*, stors din fructul unei plante care să teme de filoxeră ca dracul de tãmăie. Din medicina aceasta el *picură* câteva cupe în rana setei și bóla evaporează la moment.

Astfel *vindecat*, odată prescrie niște medicamente unui pațient al său, care suferia de o fenomenală bóla și-i țice.

— Mergî în pace cătră casă, ȓa medicina aceasta și te asigur, că pe mâne nu-ți va fi nici dracu.

Bietul pațient se ia cătră casă, dar din nenorocire, arhangelul Michaiu il cercetează în dorul de ăiuă și-i fură sufletul.

Des de dimineață, consorta bietului pațient bate plângend la ușa domnului doctor.

— Cine-i ?

— Eă, bñata Flóre.

— Ce-i nou ?

— Mă-a murit soșul.

— A luat medicina prescrisă de mine ?

— Ba, n'a luat'o !

— Atunc' mergi în pace cătră casă și te mângăie cu aceea, că n'a murit în urma medicinei prescrise de mine.

II.

Popa *Dudulescu* din Miersig e un popă ca toți popii, cântă condacu și mânâncă colacu, cu deosebirea numai, că pe el il încântă sfântul *duch*, pânăcând pe unii dintră colegii lui îi încântă sfântul *șpirt*.

Conform poruncei din partea superiorităților sale bisericesti, se pune și el, să predice predicăție millenară.

În biserică il ascultău cu gura căscată Irimie Gurăcască, Ivantie Gurălargă, Istimie Gurăchisă și nenea *Nan Tóder*.

Popa *Dudu* începe :

„Iubiții mei creștini! Vedeți voi, ce prăpădiți și lăpădați de Dumneșeu sunt unguiriiăștia, că ei nici serbarea asta a Menileului“

— Ce-i aceea, Meneleu ? — intrerupe nenea *Nan* pe popa *Dudu*.

— Mă, prostule! — îi răspunde moș *Gurălargă* — dar nu știu tu, că ni-a mai spus părintele, că Meneleu îi abăla, cu care aă venit calvinii acu or hí dóră o miie de ani goi din țara lui *Pop János* aici și or cerut o părechă de cióreci de la nana *Paraschiva*, și ea era milósă și le-a dat cióreci cu vorbele „na dragă“, și de-atunc' șic unguirii cătră cióreci „nadrág“. Dómne, prost ești, mă!

— Nu faceți larmă, mă! — le strigă popa *Dudu*, — nu puteți voi asculta fără să faceți vorbe, ca nenea *Gurăchisă*? Ascultați dară până 'n capăt, și nu șiceți nici cărrc!

„Meneleu îi acela, de care vė spuse moș *Gurălargă*. No, vedeți, unguiriiăștia așa sunt de prăpădiți, că nici pe acela nu-'l pot serba fără de noi, *Români*. Trăiască dară împėratu și noi *Români*! Amin!“

La eșire, nenea *Nan Tóder* iese în calea popii, îi dă mâna și-i șice :

— Vai, părinte, alduiască-ți Dumneșeu gurița, ce predicăție mândră ținu-și! De te-ar fi aușit domnu nimisteri barom *Bomfi*, abună-seama ți-ar da o medalie.

— Ba de ți-ar da Dumneșeu ție aceea medalie, nene *Tóder*! — îi respunse popa și cu aceea se duse la jupănu *Ștrolea* să se unșă cu un păhar de bere millenară.

III.

Popa *Nyiusxtor* din *Beliu* ținu și el, bietul, predică millenară. Arată intr'alte, cum după venirea unguirilor, *Men-Marot* din *Bihor* i-și mărită fata după un beliduce magiar, nu știu *Tuhutum*, orî un alt *tum*.

După predică, un țeran mai politico se duse de-a una la domnu fisolgăbirău și-i șise :

— Am aușit de la popa nost, cinstite d-nule, că voevodul ăla de *Minmurod* și-ar fi măritat fata după un unguir, când aceștia aă năpadit aici pe noi.

— Așa este, moi !

— Apoi adecă, unguuru dară s'a băgat ginere 'n casă.

— Așa, așa, moi !

— Apoi adecă, ginerele s'a știut linguși pe lângă socrii, până ce aceștia aă intăbulat averea pe el.

— Așa, așa moi ! Veți pintru acee este cuma a nost țara.

— Bine, bine, cinstite d-nule ; dar mie așa mi se pare, că intăbularea aceasta a fost *hamișă* (falsă) ! ?

Efectul cuvintelor acestora a fost, că d-nul fisolgăbirău puse pe bietul țeran la rēcóre pe 24 de óre.

Are drept.



— Vino, dragă, la teatru pe seară. Se jócă o piesă de tot comică. Aseară am ris atăta, de m'a durut capul;

— Dóră nu sum próstă, se dau parale pentru durere de cap, când mă dóre destul — *grătuit*.



O RUGARE.

(Cătră «Vulturul» român.)

Vulture, în sborul tău,
Pentru bunul Dumnezeu,
Sbora 'n Șarosul săsesc
La popa cel românesc.

Popa Kendy se numește
Și vorbește ungrește;
N'a fost nici când „pasivist“
Ci-activist și nihilist.

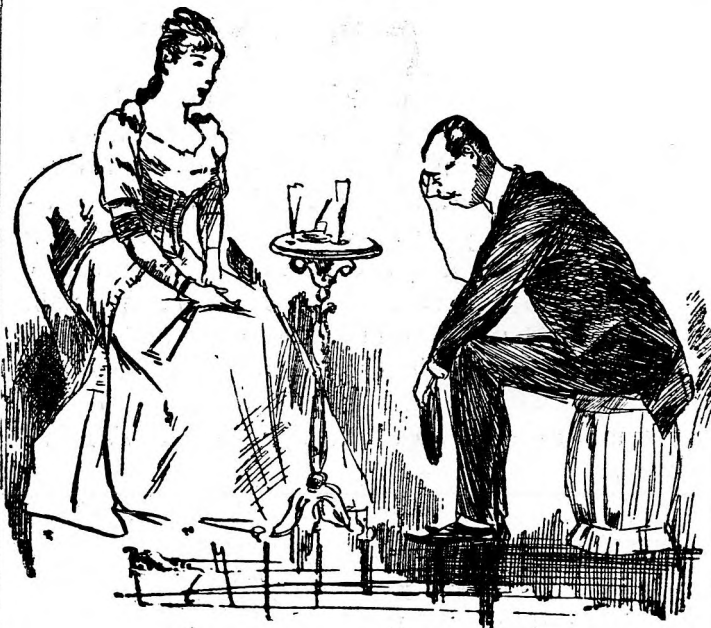
În ziua de nouă mai
A prescriș: cu mult alai
Poporul se iubileze
Și mileniul să-l serbeze.

Deului să mulțumească
Căci națiunea ungrească
Ani, o miiă, a trăit,
Pe români i-a „fericit“!

Vulture, de-l vei afla,
Plătește-l cu ghiara ta!

Un fruntaș din Șarosul
săsesc.

Idealist.



— Așa cred, d-nule Fluturescu, că n'ai venit la noi să dormi, asta o puté-ți face și acasă.

— Ah, domnișoră, când ai ști, ce fericit sum, când pot visa despre d-ta!

CAUSA.

X. Explică-mi, frate, de ce-ți bați cănele în totă ziua, de și une-orî n'ai nici o cauză să-l bați?

Y. N'am cauză? Cum nu? Să i să înmôie pielea, că vréu să-mi fac cisme din ea.

Din pițigăturile vecinului Irimie în crîșma satului.



Hahaha!!!

— Așa măi de ună-dî, întîlnesc pe Visalonu Lonului, care mergé tocmai la popa, și-l întreb, că unde merge și ce treabă are?

— La popa, răspunde el, vréu să-i fac cunosut, că mă despărțesc de nevastă, fiindcă e *pré bețivă*.

— Cum, măi Visalone, — îi dîsei eú — încă tu măi invinovățești pe Solomie că e bețivă, tu, care cât e drăguța de diulică *tot beat ești*?!

— Ei, bine, bade Irimie — i-mi răspunde blăstematul — dar tocmai pentru aceea vréu să mă despart de dînsa, pentrucă

— Pentru ce?

— Pentrucă, — i-mi continuă, — *barem unul* din noi trebuie să fie *treax* la casă.

Bătu-l-ar să-l fi bătut!

Hahaha!

*

— Acu vro 4—5 ani, a dóua și după ce am înmorméntat pe fie-ertata mea maică, merg la d-nul părinte P. din C. să-i plătesc taxa înmorméntării.

Părintele P., om bun, și cu inimă nobilă, nu pretinsă nimica de la mine, dîcînd, că de la omul sêrac nu primește nici un fel de taxă.

Dumneđeu *să-ți dee sănătate deplină*, îi rostii, mulțamindu-i pentru bunătate și plecîi la d-nul dascălcantor M., să ved, că ce va pretinde de la mine, om sêrac, acest dascălcacom?

— Bună ziua, d-nule învățator.

— Bună 'ți fie dirima, Irimie, dar ce-i? Dóră ai adus banii ăia, taxa înmorméntării?

— Dapoî, mă rog, tocmai de la d-nul părinte vin, abună-seama ca să întreb, că ce poștești și d-ta pentru osteneală?

— *Pe jumătate* tocmai din cât ai dat preotului.

— Dapoî să-ți dee Dumnezeu sfântu și d-tale *sănătate*, dar *numai pe jumătate*, — îi dîsei și cu aceea mă luaî cătră casă.

La septămână mă și zalogi d-nul dascălc pentru taxă.

Hahaha!!!



Cărtaş pasionat.

Arangierul (în decursul cadrilului): Contra!
Un domn (cu cugetul la cărți): Recontra!

La judecătorie.

Șloim: Rog la domnu judichitor se pedepsește pe Lemach Șmüle, che el *vrut* se dee la mini un palma.

Judecătorul: Regret, jupâne, dar nu pot să-l pedepsesc, fiindcă el numai a vrut să-ți dee palmă, dar nu ți-a și dat'o.

Șloim: Ba, che el dat la mini și palma.

Judecătorul: Atunci pențru ce ȳicȳi dară, că el a vrut numai să te pălmuiască?

Șloim: Pintru che, dache el nu ar fi vrut să dee la mini palma, atunci nu mȳ-ar fi dat'o.

Desastru.

— Multe necazuri am întimpinat în vieață, dar desastrul, care m'a ajuns în septămăna trecută, e insuportabil.

— Cum? Ce desastru?

— M'am căsătorit, amice!

Auđul bun.

Culița, ficiorul notarului din C. era un băiețandru de mare speranță. Abia ajunsese etatea de 6 ani și artistul satului, țiganul Lica, îi și profetise un viitor strălucit. Avé adecă Culița niște degete lungi din cale-afară, semne, că seú va fi un musicant bun, seú un pungaș renumit, una din două.

Tatăl seú, căruia de sigur îi mai plăcé se devină pruncul seú un violinist bun, decât un atare pungaș ordinar, se decise a-i aduce un inștructor, măiestru în ale muziceii.

După mai multe publicațiuni prin ȳiare, i se oferí un ex-profesor de muzică, un bărbat tiner și frumos, d-nul A.

Învoiala fu gata și d-nul A. i-și ocupă locul de inștructor de violină pe lângă micul Culița.

Odată, după mai mult timp, notarul întră în odaia de învățământ, unde d-nul A. avé chȳiar óra de violină cu Culița și'l întreabă:

Cum ești satisfăcut cu Culița, d-nule A.?

— Cam așa, treacă-ducă-se!

— Bine, dar făcut'a ceva progres?

— Puțin, ȳeú!

— Ei bine, dóră n'are *auđul* recerut unui musicant?

— Ai nimerit'o, d-nule notar, *auđul* băiatului nu e tocmai bun!

De ce are lipsă?



Contele: Of, domnișórá, când privesc la d-ta, niște dulci simțiri i-mȳ inundă inima așa, încat mi se *inneacă* tóte cugețările.

Damicela: Dómne! Atunci d-ta ai lipsă de o *luntre*, ca să-ți asigurí vieața.

Notarul atunci se întórcé máhnit spre băiat și-i ȳice:

— Cum, Culița, tu nu ai *auđ* bun?

— Cum nu, taică? — răspunde băiatul lacrimând, — când am *auđit* și aceea, când aȳi-dimineată mama a *șoptit* d-nului inștructor, că «*pe seară pleacă porcul de acasă în afaceri notariale, pe Culița îl voiú adormi, iar tu mă așteaptă în grădină!*»

La aceste vorbe, d-nul A. scăpă pe ușă, fără să-și ia măcar «*rėmas bun*», și nici nu s'a mai reñtors până 'n ȳiua de astăȳi; iar d-nul notar și-a amănat călătoria, avėnd acum o afacere mai urgentă, *imblătirea B.-tabelei dómnei notarese.*

Cărligonț.

De pe semne.

Medicul: De ce suferi?

Pafientul: Simt pișcături grozave la picióre.

Medicul: Nu cum-va ești cassar la vre-o bancă?

În kafană.

Óspele: Rog, d-nule, spune-mȳ, dar sincer, ce am bėut eú acuma, cȳaiú orȳ kafă?

Cafănarul: Pentru ce întrebȳ, d-nule?

Óspele: Așa, că deacă a fost cȳaiú, atunci în viitor rog a-mȳ aduce kafă; iar deacă cumva a fost kafă, atunci totuși voiú rėmăné și mai departe pe lângă cȳaiú.

Innaintea supremului esecutor.

(Veți textul la pag. 8.)



Belzebuc: Dar tu, fătul meu *Gusti*, cum de ai ajuns aici?

Dr. Laurán (plângând): Am *trădat* pe mama-mea — *Națiunea!*

Schinteii din ochii Vulturului.

Numai acela știe, cât e de *scumpă* națiunea, care a *vându'to* odată.

Un proprietar de 8 copii e mai indestulit ca un milionar, deorece acela, care are milioane, tot *mai mult*

ar dori; până când acela, care are 8 copii, nu *dorește* mai mulți.

Sărutul e termometrul amorului.

Femea iubește din datorință, bărbatul din pasiune.

Innaintea supremului esecutor.

(Veđi ilustrațiunea pag. 7.)

» . . . Și ținut'a mnealui la 17 mai st. n. serbare millenară, infectând prin vorbiri »patriotice« biata tinerime română din seminarul Orăđii-Marî, și împodobitus'a mnealui cu cocardă millenară, blămând astfel întreg clerul românesc; făcutus'a unealtă seârbosă în mâna celor ce ne cântă pururea »oh, te bűdös bocskor!«; pentrucă la mitră se ajungă! . . . »

» Vulturul«, cap I. vers I.

După multele isprăvi atât de murdare, cât și de fățarnice, »laureatul« balaur Lauran a inscenat o comedie la 17 mai a. c., care întrece pe toate cele comise de mneasa până aci.

Chiar unii magiarî mai conștiințioși din loc, cari au luat parte la acele »serbări« (dintră Români nici unul n'au luat parte), s'au scandalizat de atâta slugărnicie.

El crede, bietul, că urmarea jocului său de poiață o să fie mitra episcopescă; dar amar se înșală, că cei de la putere încă nu sunt doră atât de naivi, se nu-î fi cunoscut deja fățarnicia.

Urmarea fatalului său joc o să vină imediat după ce-și fumează țigara vieții. Prin purgător o să treacă ca ogarul prin apă, fără să se curățească de pureci, deoarece nici chiar focul purgătorului n'are puterea de a curăți atâtea păcate.

Icôna noastră de pe pag. 7 represintă scena, când d-nul canonic Grumazcârî stă innaintea supremului său esecutor, Maiestatea Infernului, Belzebug.

Plânge cu lacrimi de crocodil și bătându-și pieptul strigă: »Mea culpa!« — Căința sa însă e pré târđie, că cine ajunge odată acolo, nu se mai întorce.

În Infern sunt mai multe despărțăminte. De sigur, că d-nul canonic Grumazcârî va ajunge în cel mai înfiorător, în para eternă, unde țipete de durere și gemete infricoșate sunt pururea la ordinea ăilei.

Corul de țipete al lui Szabó János, Moldován Gergely și ex-reverendul Pituk Béla, îl va completa dr Grumazcârî.

Septemviratul lui Belzebug privește îngrijat spre mnealui, dar n'are ce-î face, el e esecutor și nu judecător și trebuie să-l dea în infernul Infernului, fiindcă crima lui e cu contignație. Nu a furat, nu a defraudat, nu a înșălat, nici nu a ucis (póte pureci și muște numai), dar — a tradat. Pe cine? Pe énsași mamă-sa — Națiunea!

Prin sgomotul asurđitor al amarnicelor vuiete și țipete oribile éșite din gurile păcătoșilor osândiți, Belzebug să pronunță:

— Mergî, fetul meu, în munca cea de veci, unde focul cel etern te va frige, infricoșății șerpî te vor mușca, precum ai mușcat tu odinióră pe maica-ta — Națiunea. Cu sinul lui Avram ai isprăvit-o, deoarece în

vieată destule-orî te-ai virit în sinul lui Abraham-leben. Marșșș!

Résplata nu remâne!

D-nul profesor dr Spaima.



— Internul mărilor constă, în cele mai multe cazuri — din apă.

— Cel mai solemn lucru e a asista la o solemnitate solemnă.

— Mileniul e o millenadă millenară de o miă de ani.

— Aëtius a fost un beliduce al Hunilor bătător.

— Băile Erculane sunt compuse din jood, calcium, calium-chlorid, mai multe parecuri, edificii frumoase și medicul Vuia.

— E o prostie a crede, că la Jidanî ar esista omorul ritual — fără de șacter.

— Redactorii sunt niște animale bipede. Diferința dintre ei și alte moime e, că acestea din urmă nu se pré interesează de politică și — de parale.

— Cei mai antipatici conducători naționali (ai nației) sunt gendarmii.

— E lucru documentat deja, că florenul nu are nici o valóre — după ce 'l-ai cheltuit.

La rabiner.

Cobi: Rebbe-leben, slobod se munca eű șuncă di porc?

Rabinerul: Gatt behitt! Cum poți se întrebî așa ceva? Nu ști thu, che esthe pecat mare se muncî șuncă?

Cobi: Che io vođut și pe rebbe-leben, chind muncat erî șuncă.

Rabinerul: Mboch, dar eű nu am întrebat de nîme!

D o u ă t e l e g r a m e .

I.

(Întrebare)

Floridor, reprezentant al „Vulturului“.*București.*

Te rog, de loc trimite-mi
Raport esact, fidel:
Ce e *comitetul*
Cel *vechiu*, of, biet de el?

Vulturul.

II.

(Respuns.)

Vulturul, păsăroi diplomat.*Groiswardein.*

Ca cânele ce róde
Cu dulce la un os,
Luându-i din gură,
El urlă dureros.

Așa și clica noastră
Din vechiul comitet,
Ea urlă, țipă, sbîrără,
De și — *far' de efect!*

Cum nu, când vaza-avută
Și cinstea cea de an
Făcutus'aũ cenușă
Prin *votul cel de blam?*!

Cum nu, când Delavrancea,
Piticul de Bian,
Nu pot a mai dispune
De-al „Ligei“ gologan?!

Cum nu, când bietul Sturdza
Cu-ale „Ligei“ parale
Nu póte sã mai facã
Alegeri „liberale“?!

Cum nu, când Perietzanul
Buxeu e dat de spate
Afarã — și remase
Cu *buxele* umflate?!

Durerea lor e mare,
Dar n'ai ce face, deũ;
Așa pãtesc mișei —
Ii bate Dumneđeũ!

Floridor,colaborator liberalo-conservator
vulturesc.**În șcõla din Beiuș.****Dascãlul Fekete:** Spune-mi, mē, tãntãlãule, un
animal *folositor!***Școdentul:** Șerpele.**Dascãlul Fekete:** Mēi, sē te iee dracu, dar de
unde știi tu, cã șerpele e animal *folositor?***Școdentul:** De la domnu profesor Dumbrava.**Dascãlul:** Cum, mē, de la Dumbrava ai auđit
așa ceva?**Școdentul:** Ba, mē rog, n'am auđit, fãrã am ve-
đut, cã-'l *folosește pentru museu.*

Naturi diferite.

**Mili:** Nu știu cum, dar bărbatul meu are o natu-
rã extraordinarã. Bea din cale-afarã, apoi incepe a
injura cãt mai prost!**Lili:** Al meu are cu totul alta naturã. El mai
nainte injurã din cale-afarã, apoi merge la crișmã și
bea prost de tot.

ȘTIRI TERIBILE.

* **Zoologie.** Popa *Papp Gyurka* din Șavaleũ a pre-
dicat în ȕiua serbãrei Mãnãlãului credincioșilor sei
romãni — ungurește. Se clasificã decĩ intrã *amfibe.** **Botanicã.** Dascãlul *Gavrilette* din Beliũ, în
serhãtorile cele mai mari — *ține bãgãu.** **Fenomen rar.** Popa *Mandea* din Porumbac n'a bẽut
nimica în ȕiua de Rusalii.* **Șurnalisticã** Redactorul »Dreptãti,«
luminãtorul popii *Lupșa* din Dieciũ, a ani-
vãrsat la $\frac{3}{15}$ maiũ. Firma »Kupfergold et
Comp., Beleichtung-Anstalt« din Brũnn 'l-a felici-
tãt telegrafice, recomandãndu-i marele sãũ
deposit de »*lumini*« mai durabile.* **Astronomie.** Dupã convingerile mai multor
astronomi *conservatorĩ*, liberala *steacũ* a d-nului *Miticã*
Sturdza va dispãre ađi-mãne de pe firmamentul Ro-
mãniei.

* *Rassie.* Vulturul va ține în decursul acestei veri *raxxie* prin diferitele ținuturi infecte și mai puțin infecte din Bihor, Arad, Banat și Transilvania. În suita sa vor fi d-nul sergent *Matragună*, infanteristul *Micula Strémbii*, ca gardiști și reprezentanți ai puterii brachiale vulturești; apoi d-nul profesor dr *Spaima*, ca specialist și reprezentant al lui *Schwarzer* din Budapesta. Cu aceasta ocaziune se vor aduna toți cei călbăgșoi la suflet și covășiți la minți la un loc, unde, după ce renumitul specialist dr *Spaima* se va pronunța asupra lor în mod *nefavorabil*, Vulturul va dispune prin gardiștii săi, că clientela *balamucandru* lui *Schwarzer* să se sporească.

* *Omor ritual.* Șacterul din Groiswardein a omorât Sâmbăta trecută - 194 de gășce.

* *Grevă.* Situațiunea critică, ce domnește ađi în România; intrigile vechiului comitet central al „Ligei”, precum și viclenele uneltiri îndreptate în contra mitropolitului primat al Ungro-Vlachiei, *Ghenadie Petrescu*, sunt tot atâtea semne, că creierii prim-ministrului *Sturza* de un timp încóce sunt — în *grevă*.

* *Preot cu crucea 'n spate.* E vorbă de vestitul *Toderică*, popița *Lugașului* de jos, un omuț pitic de clasa primă, cu o bărbieșca cam rară și cu o natură millenară. Bărbătuș înțelept ca sacul și nergu ca dracul, mare iubitor de carte și de rochiți infodrate, e vorbă de el și adevă din nenumăratele sale fapte strălu-ciuțe numai de vr'o câteva. Nu vrem însă să dăm dintr'odată cu băta 'n baltă, lăsăm struna cea mai grosă pentru numărul viitor, acum începem pe córda cea mai subțire și întrebăm pe domnușul părinșel :

a) Cine a inscenat mișelia contra notarului său român (încă bun român!) *Filip*, acuzându-l pe la protopretor, etc. numai din resbunare, pentru că acesta n'a lăsat, că suma de 31 fl. primită de la C. F. pe sama sfintei biserici, se o pape mneasa, acuzatorul?

Analog casului lui *Iuda*, cu deosebirea numai, că *Iuda* a lacomit la 30 de arginți, pânăcând prietenul său — la 31.

b) Cine nu a ținut misă pentru credincioșii săi a dóua ăi de Crăciun a. t., fără a urđit tótă ăiua cu vr'o cățiva fățarnici din sat la intrigă contra notarului amintit?

c) Care „tati” e acela, care a alungat pe evlaviósa sa credinciósa *Elena Bonaciú* din scaunul ei propriú, ce-l avé în biserică în decurs de vr'o 28 de ani, din simplul motiv, că scaunul acela fiind mai în frunte, „ii competé” (?) económei sale, iubitei „mami”?

Aceste fapte, și încă alte multe, carí se vor pomeni mai târđiu în acusa procurorului vulturesc *Spiridon Amaritul*, ne dovedesc în destul, că există preoți și cu *crucea 'n spate*, nu numai — în frunte.

Iar până la rëndul său, se recomandă acest „sfântuleț” în prietenia protopopului tractual *Teodor Filip* și a ven. Consistor din Oradea-Mare.

Sic transit gloria mundi!

TELEGRAME.

București, 28 maiú st. n. *Perietzanú-Buzatu*, mongol romanisat, boeriú absolut și ex-cassar al „Ligei”, s'a decis a-și rade barba și a-și lăsa mustațele, că astfel se-și depună masca rușinată de votul de blam. Reprezentantul „Vulturului” de aici însă i-a dat sfatul, ca se-și păstreze încă barba barem până la culesul viilor și i-a ăis, că barba, biata, nu pórtă vina, că a fost plantată pe o așa măimucă.

București, 28 maiú st. n. *Bianú*, códa d-nului *Mitică de la Iași*, alias *Scurza-Scuza*, s'a decis se-și radă mustețele și se-și lase barba, tot din incidentul votului de blam. Reprezentantul „Vulturului” de aici însă i-a dat sfatul, ca se n'o facă asta, deórece ușor s'ar puté întémpla, că unii dintre membrii mai sanguinici ai Congresului se pună ciomagul pe ale sale spate, cugetându-l de *Perietzandru-Buzatu*.

București, 28 maiú st. n. *Slabul Lupulescu* se bucură de „gloria” grasului *Buzéu*, căștigată la Congresul „Ligei”. *Similis simili gaudet!*

București 28 maiú st. n. La sensaționala știre, că *Perirear-Buzatú* i-și rade barba și i-și lasă mustețele, un conservator mai escentric a cutrierat calea *Victoviei* strigând: *Lupul i-și lapădă pěrul, dar naravul ba!* „Întreaga capitală, dar mai ales strada „*Manea-Brutaru*” e fórté revoltată. Se svonește, că din acest incident, fracțiunea colectivo-sturdzaistă o se îmbrace dolii durabil.

Cuminte.



Dómna (cătră bucătăreasă): Așa se vede, că nu ne vin óspeți, fiindcă timpul e cam ploios. Pune deci și unt în colaci, că numai noi îi vom mânca.



PARTEA SERIÓSA.

De vëndare.

Administrațiunea fõiei „Vulturul“ aduce la cunoștința on. public, că are de vëndare „Vulturul“ din anii 1892, 1893, 1894, 1895 complet, le gat separat fecare an. Prețul unui an costă, numai 3 fl. plus spesele postale.

Din motive neatârnatõre de Redacțiune, n-rul de la 19/31 mai nu a putut apãrã la termin, deci cu numãrul presinte edãm ambii numeri de odatã

Administrațiunea.

POSTA REDACȚIUNEI.

»Romania« München). Pré bucuros, domnilor. Începënd cu numãrul presinte va merge fõia regulat la adresa societãții d-võstrã.

Domg. E imposibil, d-nule, nu pretinde de la noi așa ceva.

E. Cl. Pré bucuros, mai ales că vei suporta spesele clișeului. Trimite-ne fotografia numai și sigur, că vei fi satisfãcut. În adevër, ar merita »eternisare« acest dobitoc.

V. A. E de prisos.

M. Nu se vor publica, sunt pré slabe.

O. H. (I.) Adreseazã-te cãtrã Redacțiunea »Revistei Orãștiei«. Ea îți va da deslucirile necesãrie.

Mem. Nu mem, fãrã — mergem. Mergî în pace!

Ghiocel. Încercãrile trimise fiind pré primitive, nu se vor publica. Fõia și se va trimite regulat la Faragãu. Fã încercãri de alt soiã

Biron. De altã datã.

Șogan. Așa nu ne învoim.

Omega. Sunt bune, se publicã.

Tabla regescã din Oradea-Mare.

În decursul septãmãnei trecute s'aũ rezolvat urmãtõrele cause :

Senatul civil.

Referent: dr. *Marienescu Athanax.*

- 1061 Serbãn Kosztz — Schweiger József. (ordin.)
 1098 Paulovits Konstantin — Delivãn Nicolao, (schimb.)
 1098 Viktoria tkptr. — Klein Rozãlia és t. (ordin.)
 1108 M. kir. kincstár — Krizsán József (p. resp.)
 1109 „ — Szász Gligor (p. resp.)
 1119 „ — Szász József (p. resp.)

Referent: *Medvigy Mihály.*

- 1048 Stern Samu — Bleyer Zsiga (a. s. f. p.)
 1069 Szikszay Zoltán — Bérczy Krisztina (a. s. f. p.)
 1083 Stern Sãmuel — Bleyer Zsiga (a. s. f. p.)
 1073 Eles Ármin — Sulkovszky Géza (p. resp.)
 1228 Wiener Mária — Mandel Mór csõdt. (parte resp.)

Referent: *Czvek Kãlmdn.*

- 1084 Békési népbank — Nagy Ferencz és neje (ordin.)
 1054 Noveczky Sãndor — Noveczky Sãndorné (schimb.)
 1062 M. k. kincstár — Makay Izor és neje (schimb.)
 1085 Kohn Lipót — Popa Aurél (a. s. f. p.)
 1088 Malan Flóra és Malan Juon tkvi ügye (a. s. f. p.)

- 1111 A gazdaság tkptr — Klein Mihály (ordin.)
 1113 Kisbirt. orsz. földhit. — Gara Ferencz és neje (schimb.)
 1114 „ — ifj. Lévy István (schimb.)
 1120 Braun és Kohn — Braun Sãmuel (resp.)
 1131 Adak Nikolae és társainak tkvi ügye (resp.)

Referent: dr. *Gedeon László.*

- 1000 Berár Juon — Apok Tódor (a. s. f. p.)
 1050 Szakál Mihály, — Demián Gãbor (cass.)
 1071 Békés Szent Andr. tkptr. — Korodi László és neje (aprob. sent for p.)
 1094 Méhók Karaguly Sãndorné hagyatéka (ordin.)
 1138 M. orsz. közp. tkptr — Balogh Boldizsárné (parte resp.)
 parte schimb.)
 958 Nagy B. László és neje — Bãtori Sãndor (schimb.)
 963 Piroška Imre — Pál József és tsai (ordin.)
 1019 Szücs Gyula és t. — Szücs Gergely és t. (a. s. f. p.)
 1020 Kaposta Simon — Toncz Mitru (ordin.)
 1045 Biszterszki Pál — Mucha Mihály (o. din.)
 1040 Schweiger Katalin — Schweiger Jozefa (a. s. f. p.)

Referent: *Fráter Imre.*

- 1107 Csapó Gãbor és t. — ifj. Csapó István és t. (a. s. f. p.)
 1115 Grünvald József — Rosenfeld János (schimb.)
 1121 M. kir. kincstár — Bogye Illés és t. (schimb.)
 1187 Csadán Perzsida — Aradi g. kel egyház (schimb.)
 1082 Fluérás Marincza — Fluérás Tódor (p. resp.)
 1877 Mènesi kir. kincstár — Mocsodarlak község (a. s. f. p.)
 1044 Szigety Gyula — Nyiri Mária (a. s. f. p.)
 1063 Vostyinár Pernád — Kelecsényi Ferencz (p resp.)

Referent: *Dobosffy Alajos.*

- 1097 Nyegru Flore hagyatéki ügye (a. s. f. p.)
 1055 Gyelán Medrena — Melán Tódor (cass.)
 1079 Kreitler Teréz és t. — özv. Kleitler Teréz (resp.)
 1070 Tyelekán Stefán — Botia Vaszalie (a. s. f. p.)
 1085 Schweiger Katalin — dr. Román István (ordin.)
 1089 Bun Mária hagyatéki ügye (a. s. f. p.)

Referent: dr. *Jãrosy Károly.*

- 1027 Major Krist és t. — Major István (p. resp.)
 1029 Gerloim Reihm és t. — Biró Ferencz és t. (schimb.)
 967 Antal Mária — Popa Flora és t. (a. s. f. p.)
 970 Velies Mihály Anofesz Petrusné (p. resp.)
 1002 Egresi Istvánné hagyatéki ügye (a. s. f. p.)
 1052 Pluszkál József Kovács Gãbor (a. s. f. p.)
 1065 Hajduk Toda és Hajeu Leno hagyatéka (schimb.)
 1087 Tamás Tódor hagyatéka (a. s. f. p.)
 1088 „ (csat.)
 1144 Keufmann Adolf és fia — Czukker A bert (a. s. f. p.)

Referent: dr. *Imrik Péter.*

- 1042 Ah. I. aradi gõzmalom és fűrészgýár (a. s. f. e.)
 1143 „ (nimic.)
 1142 Aradmegyei gyãmpénztár — Gaál Soma (adnex)
 1130 Lajos Mihály — Gottlieb (scsimb.)
 1141 Kelecsényi Ferencz — Vostyinár Juon (a. s. i. p.)
 1033 Rotschild és Klein czég csõdügye (cass.)
 1072 Hammer A. fia — Varga György (p resp.)
 1074 Viktoria tkptr. czég ügye, (schimb.)
 1081 Sonnenfeld és Bing csõdtm. (schimb.)

Senatul criminal.

Referent: *Nagy Ferencz.*

- 1182 Horváth Vincze és neje rágalmazás (resp.)
 1173 Oláh Andrã. és t. hatóság elleni erõszak (a. s. f. p.)
 1186 Salamon Ignãcz becsületsértés (resp.)
 1252 Gyarakl Mstyás lopás (p. resp.)
 1104 Ifj. Togodsán gyorgye lopás (p. resp.)
 1146 Ungrucz Demeter sikkasztás (p resp.)
 1160 Barocsik Imre rágalmazás (nimic.)
 1192 Hartmann Sãndor jogtalan elsajãtitás (a. s. f. p.)

Referent: *Poyndár Dénes.*

- 1063 Domokos Gãbor szãnd. emberölés, (schimbatã)
 1985 Agãrdi Sãndor és t. hatóság elleni erõszak (parte resp.)

- 1124 Hinc János és t. lopás és orgazdaság (parte resp.)
 1261 Neustadt József és t. család bukás (parte resp.)
 1362 Balás Mihály okirathamítás a. s. f. p.)
 1391 Ritt Alajos és neje magánlak és becsületsértés (respinsă)
 1413 Ungár Jónás becsületsértés (respinsă)
 1372 Morár Mikála gyilkosság (parte resp.)
 1450 Schwartz Mihály és társa könnyü testi sértés (a. s. f. p.)
 1490 Lingech Jakabné becsületsértés (respinsă)
 1500 Kiss József
 1686 Madarász István könnyü testi sértés (a. s. f. p.)
 1760 Szmolenzki Károly család (parte resp.)

Referent: *Polchy Mór.*

- 1507 Csontos Jánosné és t. család és közokirat ham. (schimb.)
 1581 Bngár Nuczné és t. könnyü testi sértés (respinsă)
 1582 Boros Antal (a. s. f. p.)
 1430 Sárosy Gyula jogtalan elsajátítás (parte resp.)
 1479 Husz Mihály közcsend elleni kihágás (a. s. f. p.)
 1480 Miklós Sándor és t. közcsend elleni khg. (cassatá)
 1483 Babó György (a. s. f. p.)
 1550 Hóducz Tógyer személyes szab. megsértés (a. s. f. p.)
 1551 Szónya Péter lopás (a. s. f. p.)
 1446 Burz Gyurka lopás (a. s. f. p.)
 1447 T. Szabó Benjámín sulyos testi sértés (a. s. f. p.)
 1536 Menyercze Juon becsületsértés (respinsă)
 1527 Kis Nucz és társai könnyü testi sértés (respinsă)
 1580 Rabbi Istvánné becsületsértés (respinsă)

Referent: *Urbán Adolf.*

- 1458 Bugy Lázárné és t. becsületsértés, (resp.)
 1508 László Pálné gondt. ok. testi sértés, (a. s. f. p.)
 1560 Kun Jakab könnyü testi sértés, (resp.)
 1592 Szávy György és t. lopás stv. (parte resp.)
 1130 Birés Marincza és tsai ssalás és közok. hamítás, (p. r.)
 1282 id Mandl Lipót hatóság elleni erőszak, (a. s. f. p.)
 1370 Kucs Vaszali és neje (parte resp.)
 1593 Nagy Mihály lopás, (a. s. f. p.)
 1685 Helló Juon és t. könnyü testi sértés, (a. s. f. p.)
 1710 Almási Sándor becsületsértés (resp.)

Referent: *Molnár Géza.*

- 1506 Puk Zsigmond család bukás, (parte resp.)
 1276 Ilona János sulyos testi sértés, (cassatá)
 1578 Gábor Teréz becsületsértés, (resp.)
 1579 Jozsin Tódor (resp.)
 1729 Thomán Miklós szánd. emberölés, (a. s. f. p.)
 1534 Zokaj Constantin jogtl. elsaját. (nimitá.)
 1537 Szirb Tódor vagyongrágás, (cassatá.)
 1849 Gavre Mihály lopás, [a. s. f. p.]
 1563 Szekeres Jánosné és tsai idegen ingat. rongálás, [a. s. f. p.]
 1572 Lövenstein Lipót anyakönyvi kh. [ordin.]
 1573 Helmecci Lajos sulyos testi sértés, [a. s. f. p.]
 1581 Hames János becsületsértés, [ordin.]
 1443 Tóth Bálint könnyü testi sértés, [parte resp.]
 1444 Feurstein Ignác sikkasztás, [a. s. f. p.]
 1451 Popa Vaszali és t. becsületsértés, [resp.]
 1453 Drimba Mihály és t. [resp.]
 1498 VigÁikán Szaveta tulajdon el. kh. [a. s. f. p.]
 1562 Nagy Sándor szánd. emberölés, [a. s. f. p.]
 1610 Hurray Emil hiv. sikkasztás, [parte resp.]

Referent: *Erdély Endre.*

- 1010 Szőke Mihály és tsai lopás (a. s. f. p.)
 1223 Hegedüs János lopás (schimb.)
 1253 Dunai Gáspár sulyos testi sértés (parte resp.)
 1255 Gyarakai Lajos becsületsértés, (resp.)
 1398 Glozik János (a. s. f. p.)
 1408 Barbós Tógyer és társa becsületsértés [respinsă]
 1140 Oláh Mihály és t. ingatl. vagyong. [cassatá]
 1310 Bajó Julcsa és t. lopás és orgazdaság [aprob. sent. for. p.]
 1335 Horgos Alexa és társai sulyos testi sértés [nimitá]
 1336 Varga Ferencz és t.
 1337 Szász Antal s. testi sértés [aprob. sent. for. p.]
 1327 Dehelán Gyorgye és társai sulyos testi sértés [respinsă]
 1380 Belák Jánosné lopás [schimbatá]
 1381 Avram Andrej lopás [parte respinsă]
 1382 Alb Tógyer sulyos testi sértés [parte respinsă]
 1425 Morgován Nária és t. közcs. ell. kihágás [parte respinsă]
 1426 Láza Juon lopás [aprob. sent. for. p.]
 1427 Togyinka Sándor és t. könnyü testi sértés. (a. s. f. p.)

Intemeiat la 1887.

„VICTORIA“

Intemeiat la 1887.

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Archiducelui Iosif Nr. 2.

Capital de actii: **fl. 300.000.** Fond de reserva: **fl. 90.000.**

Depuneri: fl. 900.000; Circulația anuală: fl. 10,000.000.

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese, fără privire la terminul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la 1000 fl. se restituiesc îndată la prezentarea libelului, fără abdicere.

Depuneri se pot face și ridică și prin poștă și se efectuesc momentan după sosirea comandai.

Direcțiunea institutului.